

schatten, nieuw en oud

over de vernieuwende en conserverende kracht van de bijbel

samenvatting

Vanuit mijn eigen geschiedenis met bijbel wil ik aandacht vragen voor het belang van het *zelf lezen* van de bijbel.

Uit die eigen weg pluk ik twee voorbeelden om de aanbeveling om zelf te lezen toe te lichten:

- de rabbijnse leesregel: *er is geen eerder en later in Tora*

Het is een regel die haaks staat op de logica waaraan we gewend zijn, en die we doorgaans ook toepassen bij het lezen van de tekst van de bijbel.

Het is een opvatting die ander zicht op de tekst mogelijk maakt. Er komt een andere visie op 'tijd' in naar voren, en dat heeft gevolgen voor het lezen en verstaan, maar ook voor je eigen manier van leven.

Wat het verstaan van het NT betreft: denk aan een tekst als Joh.8,58: Voordat Abraham er was, ben ik er. Of Col.1,15v.

- de bijbel is: gesproken woord

Bij belangrijke begrippen als 'schepping' en de 'tien geboden' blijkt het van belang om vooral te letten op de manier waarop hierover geschreven staat. Dat God *spreekt*, daarom draait het.

Spreken is een wonderlijk vermogen, dat wordt gedragen door adem, door geest.

De centrale plaats die het spreken inneemt wijst op een grondvisie op de mens en op de wereld.

Taal is er omdat er geest is, omdat de mens geest is. In staat om te horen, en om te spreken.

Spreken verwijst naar een verhouding: er is een spreker en een hoorder.

Zelf lezen is werk. Maar niemand is ervan uitgesloten.

Wat heb je er o.a. voor nodig:

- een nieuwe onbevangenheid

Makkelijker gezegd dan gedaan. Er is op veel manieren veel vooroordeel of storende lading als het om bijbel gaat.

- geduld

De instelling om snelle resultaten te willen is onbruikbaar. Luisteren is moeilijk, en dat vraagt tijd en inspanning. Maar luisteren loont.

Laat het woord aan het woord komen.